

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: **T.**, nar. X., štátny príslušník Čínskej ľudovej republiky, naposledy v zahraničí bytom R., t. č. Pobytový tábor Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky R., na základe dlhodobej priepustky L., adresa na doručovanie pošty: JUDr. J., O., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, so sídlom Pivonková č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-745-18/PO-Ž-2009 zo dňa 27.1.2010, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/17/2010-32 zo dňa 2.6.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/17/2010-32 zo dňa 2.6.2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie ČAS: MU-745-18/PO-Ž-2009 zo dňa 27.1.2010, ktorým odporca neudelil navrhovateľovi azyl na území Slovenskej republiky z dôvodu nesplnenia podmienok ustanovených v § 8 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len zákon o azyle) a neposkytol mu doplnkovú ochranu podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle. O trovách rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd dospel k záveru, že odporca zákonným a dostatočným spôsobom zistil stav veci. Uviedol, že samotné podanie žiadosti o azyl nie je dôvodom k udeleniu azylu, pretože navrhovateľ požiadal o azyl iba z dôvodu legalizácie svojho pobytu na Slovensku, pričom jeho prezentovanie že je členom hnutia Falun Gong sa preukázalo ako účelové a v prípade návratu navrhovateľa do krajiny pôvodu mu nehrozí žiadne bezpečnostné riziko.

Podľa krajského súdu sú námietky navrhovateľa, že tým, že na Slovensku požiadal o azyl sa dostal do postavenia občana, ktorý nesúhlasí s oficiálnou vládou politikou, že je prívržencom Falun Gong resp. námietka nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k neudeleniu azylu, irelevantné. Z obsahu dôvodov ktoré navrhovateľ uviedol vo svojej žiadosti o azyl je zjavné, že z Číny vycestoval z dôvodu podnikania na Slovensku a že o azyl požiadal výlučne z dôvodu legalizácie svojho pobytu na území Slovenska, keďže sa mu nepodarilo svoj predchádzajúci pobyt na Slovensku predĺžiť. Nejde teda o obavu z perzekúcie v zmysle § 8 zákona o azyle. Krajský súd uviedol, že prípadná prezentácia akýchkoľvek iných dôvodov žiadosti o azyl počas obdobia po vydaní prvostupňového správneho rozhodnutia je irelevantnou. Krajský súd ďalej dodal, že dôvody poskytnutia azylu musia existovať v čase, keď žiadateľ o azyl opustil krajinu pôvodu a samotný akt podania žiadosti o azyl nemôže byť dôvodom udelenia azylu. Navrhovateľ podobne nepožiadala o azyl z dôvodu zlúčenia rodiny s rodinou azylanta, teda osoby, ktorej azyl už bol udelený. Navrhovateľ pri pohovore pred odporcom prezentoval, že sa po príchode na Slovensko stal prívržencom Falun Gong a z tohto dôvodu by mohol mať po návrate do Číny problémy. Krajský súd vyhodnotil výpoveď navrhovateľa v tejto časti ako zjavne účelovú, nakoľko nemal ani základné vedomosti o hnutí Falun Gong. Nevedel kto je jeho zakladateľom, nevedel koľko cvičení sa cvičí, ako sa volajú a ním predvedená poloha rúk nie je predvedením žiadneho z cvikov, čo je zjavné

aj z doplnenia dokazovania vykonaného krajským súdom. Krajský súd doplnil dokazovanie podrobným popisom a fotografickým vyobrazením jednotlivých cvičení Falun Gong.

K námietke nedostatočne zisteného stavu veci krajský súd uviedol, že ani táto námietka nie je dôvodná. Odporca vychádzal dôsledne zo stavu veci zisteného z vyhlásenia, ktorým navrhovateľ požiadal o azyl, z obsahu vstupného pohovoru vykonaného s navrhovateľom a zo správ o Číne ktoré vyhľadal z rôznych zdrojov, ktoré boli založené do spisu a pri zistení stavu veci dodržal zákonom predpísané postupy.

Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou nesprávneho právneho posúdenia vo vzťahu k neposkytnutiu doplnkovej ochrany. Označil ju za nedôvodnú a uviedol, že výrok o neposkytnutí doplnkovej ochrany je v súlade so zákonom. Navrhovateľ nebol v Číne nikdy trestne stíhaný ani odsúdený k trestu smrti a v prípade návratu mu nehrozí ani jeho uloženie resp. výkon. Nikdy nebol objektom neľudského či ponižujúceho zaobchádzania a nakoľko zo správ o krajine jeho pôvodu nevyplýva, že by sa čínski navrátilci pri svojich návratoch stretli so zlým zaobchádzaním, nehrozí mu takéto zaobchádzanie. Navrhovateľovi nehrozí takéto zaobchádzanie ani z ním uvádzaného dôvodu, že je príslušníkom hnutia Falun Gong, nakoľko bolo v konaní preukázané, že navrhovateľ nie je cvičiteľom Falun Gong a to ani na slovenskom území, ako uviedol pri vstupnom pohovore. V Číne nie je medzinárodný ani vnútroštátny ozbrojený konflikt v dôsledku ktorého by bola osobná integrita navrhovateľa ohrozená.

Na základe uvedeného krajský súd rozhodnutie odporcu, ktorým navrhovateľovi neudelil azyl a rozhodol o neposkytnutí doplnkovej ochrany, ako rozhodnutie správne a zákonné potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd neprihliadal na politické dôvody, a to na vážnosť politickej situácie v Číne. Uviedol, že navrhovateľ sa obáva prenasledovania z dôvodu, že požiadal o politický azyl v inej krajine a tým nepriamo nesúhlasil s politikou režimu a stal sa nepohodlnou osobou. Neudelením azylu by sa dostal do pozície človeka, ktorý sa nechcel vrátiť do vlasti dobrovoľne. Podľa navrhovateľa takéto osoby, ktoré nepodporujú politickú moc a správajú sa ako porušovatelia tejto moci, sú po politickej a ekonomickej stránke izolovaní a vytláčaní zo spoločenského života. Navrhovateľ ďalej uviedol, že je zástancom hnutia Falun Gong a vyjadril svoje obavy z prenasledovania pri vyhostení do vlasti.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej namietal, že súd nevenoval náležitú pozornosť výroku administratívneho vyhostenie cudzinca do štátu, kde by bola ohrozená jeho bezpečnosť, čo v Číne nepochybne doposiaľ trvá.

Navrhovateľ napáda aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie azylu na území Slovenskej republiky ako zjavne neopodstatnenú s tým, že zistil skutočnosti ktoré navrhovateľ a neoprávňujú na udelenie azylu.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že rozhodnutie nie je v súlade so zákonmi a rozsudok krajského súdu a správneho orgánu považuje za porušenie práv v nadväznosti na Ústavu Slovenskej republiky, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ostatných medzinárodných dohovorov a že odporca nedostatočne zistil stav veci.

Na základe uvedeného navrhol navrhovateľ rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny a zákonný potvrdiť. Uviedol, že opravný prostriedok je svojím obsahom totožný s opravným prostriedkom podaným proti rozhodnutiu migračného úradu a neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by menili skutkový stav v danej veci. Tiež uviedol, že navrhovateľ v priebehu konania a ani v opravnom prostriedku neuviedol a nepreukázal také skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali vydať rozhodnutie o udelení azylu. Podľa odporcu správny orgán objektívne a individuálne posúdil všetky relevantné okolnosti týkajúce sa predmetnej veci. Zistil, že navrhovateľ uvádzal iné skutočnosti ako tie, ktoré sú v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle a napadnuté rozhodnutie považuje za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom o azyle a Ženevským dohovorom z roku 1951 o právnom postavení utečencov. Okrem toho považuje opravný prostriedok za zmätočný, nakoľko napáda rozsudok z dôvodu nevenovania náležitej pozornosti výroku jeho administratívneho vyhostenia do krajiny pôvodu, ako aj rozhodnutiu migračného úradu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej, napriek tomu, že výroková časť rozhodnutia migračného úradu takéto výroky neobsahuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. októbra 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 8 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý

- a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo
- b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 9 zákona o azyle ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa § 10 zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak,

- a) manželovi azylanta, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď azylant odišiel z krajiny pôvodu a azylant so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom azylanta alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, ak s tým azylant vopred písomne súhlasí. (ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo udelí azyl osobám uvedeným v odseku 1, len ak ide o zlúčenie rodiny s azylantom, ktorému bol azyl udelený podľa § 8 (ods. 3).

Ministerstvo udelí azyl aj dieťaťu narodenému azylantke na území Slovenskej republiky, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 4).

Podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13b zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny poskytne doplnkovú ochranu ak tento zákon neustanovuje inak,

- a) manželovi cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď cudzinec odišiel z krajiny pôvodu a tento cudzinec so zlúčením vopred písomne súhlasí,

- b) slobodným deťom cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, mladšieho ako 18 rokov. (ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu aj dieťaťu narodenému na území Slovenskej republiky cudzinke, ktorej sa poskytla doplnková ochrana, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 3).

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o neudelení azylu navrhovateľovi na území SR a o neposkytnutí doplnkovej ochrany, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu

(odpovede vypracované odborom dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce MÚ MV SR, informácií CIA Svetová kniha faktov, Čína, posledná aktualizácia 22.1.2009, informácie Agentúry pre hranice, Veľká Británia, informácia o krajine pôvodu Čína z 18.12.2008, základné informácie o teritóriu Čína – www.businessinfo.cz, www.falungong.sk, www.sme.sk, Encarta Reference Library 2006 DVD, ako aj všeobecne dostupné zdroje), z ktorých vyhodnotil a stručne popísal súčasnú politicko-spoločenskú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o udelenie azylu zo dňa 15.12.2009 navrhovateľ pricestoval na Slovensko legálne v júli 2008 za účelom podnikania. Má tu strýka Q., ktorý je už slovenský štátny občan a s ktorým si založil firmu s názvom O. zaoberajúcu sa predajom textilu. Na území Slovenskej republiky mal prechodný pobyt od mája 2008 asi do konca apríla 2009. Vo februári alebo marci 2009 požiadal Oddelenie cudzineckej polície PZ Bratislava o predĺženie prechodného pobytu za účelom podnikania. Pobyt mu predĺžený nebol, nakoľko bol políciou vyzvaný, aby k žiadosti doložil doklady ohľadne firmy. Tieto doklady polícii v júli predložil, doposiaľ údajne nedostal nijakú odpoveď. Preto sa rozhodol požiadať o udelenie azylu a tým si zlegalizovať pobyt na Slovensku.

Na výzvu, aby uviedol všetky dôvody, pre ktoré sa rozhodol opustiť krajinu pôvodu a pre ktoré sa rozhodol požiadať o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky uviedol, že z krajiny pôvodu vycestoval a na Slovensko prišiel z dôvodu podnikania, nakoľko tu chcel podnikat' s textilom. Iný dôvod odchodu z krajiny pôvodu nemal. O udelenie azylu na území Slovenska požiadal preto, že sa mu nedal predĺžiť pobyt na území a chcel tu ešte zostať žiť. Na otázku či sa obáva niečoho v prípade návratu do krajiny pôvodu odpovedal záporne. Na otázku prečo v zápisnici o podaní vysvetlenia, ktorá bola spísaná 21.11.2009 pracovníkmi oddelenia azylu PZ Adamov – Gbely uviedol, že žiada na území Slovenskej republiky o udelenie azylu z politických dôvodov, nakoľko mal v Číne problémy kvôli jeho demokratickým politickým názorom uviedol, že v krajine pôvodu bol prívržencom Falun Gong a myslel si, že by mohol mať preto problémy. Preto odišiel do zahraničia. Na otázku kedy sa stal prívržencom Falun Gong uviedol, že po príchode na Slovensko. Na otázku ako sa mohol stať prívržencom Falun Gong na Slovensku, keď predtým povedal, že bol prívržencom Falun Gong v krajine pôvodu a preto odišiel do zahraničia uviedol, že uviedol, že sa stal prívržencom Falun

Gong v máji 2008 a vtedy bol ešte doma. Na výzvu, aby predviedol nejaký cvik Falun Gong navrhovateľ spojil dlane svojich rúk v oblasti hrude prstami nahor a uviedol, že sa to volá Da zuo. Na výzvu, aby predviedol ďalšie cviky navrhovateľ ukázal neurčité pohyby a uviedol, že uvedený cvik sa volá tiež Da zuo. Ďalej uviedol, že uvedené praktizuje iba krátko a preto cviky nevie dobre ukázať a nazvať. Nemá vraj na to čas. Navrhovateľ nevedel uviesť koľko cvičení má Falun Gong. Ďalej uviedol, že cvičenie Da zuo patrí do súboru pre začiatočníkov, názov súboru však nevedel uviesť. Uviedol aj, že o Falun Gong sa dozvedel od známeho menom P., ktorý mu o tom dal aj knihu. Niečo si z nej prečítal a niečo aj cvičil doma a v parku, kde bol sám. Názov spomínanej knihy však uviesť nevedel. Na otázku či mal v krajine pôvodu kvôli Falun Gong nejaké problémy odpovedal záporne. Uviedol, že teraz veľmi necvičí, iba číta nejakú literatúru, hlavne noviny, ktoré rozdáva na Starej vajnorskej ul.. Ich názov však nevedel uviesť. O Falun Gong, jeho filozofii a pod. vedel uviesť toľko, že je to cvičenie, ktoré ma dobré účinky na zdravotný stav a aj na psychiku, človek sa cíti šťastný keď cvičí a keď človek cvičí Falun Gong tak ľahšie dosiahne svoje ciele. Na otázku ako by sa v Číne dozvedeli, že je prívržencom Falun Gong, keď ho prakticky nepraktizuje nevedel odpovedať.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že v krajine pôvodu nemal problémy, nie je členom politickej strany, hnutia alebo inej organizácie a nebolo ani nie je proti nemu vedené trestné konanie.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o neudelení azylu navrhovateľovi na území Slovenskej republiky nepreukázaním opodstatnenosti jeho žiadosti o udelenie azylu, nakoľko na základe výpovede navrhovateľa a všetkých dostupných informácií je zrejmé, že navrhovateľ odôvodnil svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami a dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8 zákona o azyle. Svoju žiadosť zakladal na iných ako rasových, národnostných, náboženských dôvodoch, dôvodoch príslušnosti k určitej sociálnej skupine, zastávania určitých politických názorov alebo z dôvodu uplatňovania svojich politických práv a slobôd. Z krajiny pôvodu vycestoval navrhovateľ za účelom podnikania a keďže mu po skončení pobytu na území Slovenskej republiky nebol pobyt predĺžený a on chcel aj naďalej zostať na území Slovenska, rozhodol sa požiadať o udelenie azylu, čo nie je dôvodom na udelenie azylu na území Slovenska, nakoľko sa nejedná o prenasledovanie v zmysle Ženevského dohovoru a zákona o azyle, ale iba o pokus zlegalizovať si pobyt na území Slovenska iným spôsobom ako cestou Oddelenia cudzineckej polície PZ. Navyše pred odchodom z krajiny pôvodu nemal nijaké problémy so štátnou mocou

a ani s nikým iným. Ako nedôveryhodné posúdil odporca tvrdenie navrhovateľa, že je prívržencom Falun Gong, nakoľko nevedel uviesť žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenie a podľa názoru odporcu je doba od mája 2008, kedy sa mal stať prívržencom Falun Gong do pohovoru 15.12.2009 dostatočne dlhá na to, aby aj začiatočník poznal názvy cvičení, názov knihy, ktorú študuje a s ktorou pracuje, prípadne poznal meno jej autora a pod. Navyše odporca uvádza, že Oddelenie cudzineckej polície PZ Bratislava konanie vo veci žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt pre navrhovateľa zastavilo, pretože nepredložil doklad potvrdzujúci, že by bol schopný zo zdaneného príjmu za rok 2008 užiť seba, prípadne svoju rodinu, čo je povinný v zmysle § 27 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Odporca žiadosť navrhovateľa vyhodnotil ako nedôveryhodnú, účelovú a špekulatívnu s cieľom vyhnúť sa vyhosteniu do krajiny pôvodu.

Vzhľadom k tomu, že neboli naplnené dôvody pre udelenie azylu, odporca skúmal, či navrhovateľ spĺňa podmienky pre poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle zákona o azyle.

Podľa odporcu navrhovateľ nesplnil ani zákonom stanovené podmienky pre udelenie doplnkovej ochrany, ktorá sa poskytuje vtedy, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, pričom vážnym bezprávím sa podľa § 2 písm. f) zákona o azyle rozumie uloženie trestu smrti alebo jeho výkon, mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu, pričom pôvodcom prenasledovania alebo vážneho bezprávia je štát, politické strany, hnutia alebo organizácie, ktoré ovládajú štát alebo podstatnú časť jeho územia alebo neštátni pôvodcovia, ak je možné preukázať, že vyššie uvedené subjekty nie sú schopné alebo ochotné poskytnúť ochranu pred prenasledovaním alebo vážnym bezprávím. Odporca konštatoval, že ani jedna z uvedených možností vážneho bezprávia sa u navrhovateľa nepreukázala ani nepotvrdila.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkoch pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporca vychádzal pri svojom

rozhodovaní o tom, či u navrhovateľa existujú dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 až § 10 zákona o azyle, resp. dôvody pre udelenie doplnkovej ochrany.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav vecí podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Odvolačí súd sa nezaoberal námietkami navrhovateľa - nevenovanie náležitej pozornosti výroku jeho administratívneho vyhostenia do krajiny pôvodu, ako aj rozhodnutiu migračného úradu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej, z dôvodu, že výroková časť rozhodnutia odporcu takého výroky vôbec neobsahuje.

Dôvody pre poskytnutie azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušovania ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom uznaných dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len najvlastnejšia existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené, pričom udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je viazané objektívne na prítomnosť prenasledovania ako skutočnosti definovanej v § 2 písm. d/ zákona o azyle alebo na odôvodnené obavy z tejto skutočnosti, a to v oboch prípadoch v dobe podania žiadosti o azyl, teda spravidla v dobe bezprostredne nasledujúcej po odchode z krajiny pôvodu.

Odvolačí súd dospel k záveru, že je potrebné považovať za správny záver správneho orgánu i krajského súdu, že u navrhovateľa neboli zistené dôvody pre udelenie azylu ani z ďalších relevantných dôvodov v zmysle zákona o azyle.

Rovnako za správny považoval odvolací súd záver odporcu, že neboli dané predpoklady pre udelenie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky, lebo jeho dôvody odporca nepovažoval za také, pre ktoré by bol navrhovateľ v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia v zmysle § 2 písm. f) zákona o azyle.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd rozhodnutie odporcu potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. októbra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová